

Izhaja

vsak četrtek, ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXV.

V Celovcu, 8. marca 1906.

Štev. 10.

Na shode!

„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“

priredi

v nedeljo, dne 11. t. m.

sledeče shode:

**Bilčovs.
Grebinjski Klošter.
Kotmaravas.
Rožek.
Sreje.
Škocijan.
Št. Lenart pri sedm. stud.
Velikovec.
Zelinje.**

Spored: **Volilna reforma.**

Vse natančnejše v posebnih vabilih.

Slov. delavsko društvo za Celovec in okolico priredi v nedeljo, 11. t. m., ob 8. uri zvečer, pri Cavzniku svoje mesečno zborovanje. Spored: Volilna reforma. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

Vabilo.

„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ priredi v četrtek, dne 22. marca t. l., ob 1/3. uri popoldne, v dvorani gostilne „Buchenwald“, Vetrinjsko obmestje v Celovcu svoj

letni občni zbor

po sledečem sporedu:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo o delovanju deželnega zbora.
5. Politični položaj v državi in deželi.
6. Volitev odbora.
7. Posebni predlogi in nasveti.*

Z ozirom na važnost političnega položaja, ki se ima stvariti v bližnji bodočnosti z novo volilno reformo, uljudno prosimo vse ude katoliško-političnega in gospodarskega društva in vse zavodne Slovence sploh, da se gori naznanjenega zborovanja udeležijo v mnogobrojnem številu. Nikdo naj ne izostane, kdor ni zadržan po kakem posebnem in nujnem opravilu. Slovnici, 22. t. m. vsi v Celovec na zborovanje!

* § 8. Če hoče kak ud pri občnem zboru kaj posebnega nasvetovati, mora svoj nasvet (predlog) 14 dni poprej napraviti odboru, ki ima določiti, ali se predlog postavi na dnevni red ali ne.

Razdelitev volilnih okrajev.

Kakor smo že zadnjič poročali, so volilni okraji na Koroškem tako-le sestavljeni: 1. Mesto Celovec; 2. celovski sodnijski okraj; 3. Borovlje, Dobrlavas, Železna Kapla, Pliberk; 4. Velikovec, Svinec, Stari dvor; 5. Volšperk, Št. Lenart, Št. Pavel; 6. Št. Vid, Breže, Krka; 7. Trg, Rožek, Milštat; 8. Beljak; 9. Šmohor, Paternion, Podklošter, Trbiž, Kotiče; 10. Špital, Grajfenburg, Vogliče, Zg. Bela, Sovodje. Na pridejanem obrazcu so slovenski (?) volilni okraji na Koroškem in Štajarskem zaznamovani s križci. Izostala je meja med 4. in 5. koroškim volilnim okrajem, ki je obenem tudi meja okrajnega glavarstva Volšperk. Na Štajarskem so mesta in trgi izvezeti in volijo z nekaterimi občinami svoje poslance. V slovenskem delu dežele sta dva taka volilna okraja in sicer: 1. Mesta in trgi Stainz, Ivnic, Arvež, Deutschlandsberg, Voitsberg, Köflach, Maribor in pa iz mariborske okolice občine Studenice, Pobrež in Razvinje; 2. Mesta in trgi Ormož, Laško, Brežice, Ljutomer, Gornja Radgona, Slov. Bistrica, Šoštanj, Marenberg, Ptuj, Št. Lenart, Rogatec, Št. Lovrenc, Celje, Vojnik, Konjice, Vitanje ter kmetske občine Visoka Muta, Gornja Vižinga, Kortin, Sobota iz marenberskega okraja, Breg pri Ptuj in Slatina pri Rogatcu.

Štajarsko.

Lipnica = Leibnitz.
Ivnic = Eibiswald.
Cmurek = Mureck.
Radgona = Radkersburg.
Arvež = Arnfels.
Marenberg = Mahrenberg.
Št. Lenart = St. Leonhard.
Ljutomer = Lattenberg.
Maribor = Marburg.
Ptuj = Pettau.
Ormož = Friedau.
Slov. Bistrica = Windisch-Feistritz.
Konjice = Gonobitz.
Rogatec = Rohitsch.
Slovenji Gradec = Windischgraz.
Šoštanj = Schönstein.
Celje = Cilli.
Šmarje = St. Marein.
Kozje = Drachenburg.
Gornji grad = Oberburg.
Vransko = Franz.
Laško = Tüffer.
Sevnica = Lichtenwald.
Brežice = Rann.

Koroško.

Celovec = Klagenfurt.	Svinec = Eberstein.	Beljak = Villach.
Borovlje = Oberferlach.	Stari dvor = Althofen.	Podklošter = Arnoldstein.
Železna Kapla = Eisenkappel.	Št. Vid = St. Veit.	Trbiž = Tarvis.
Dobrlavas = Eberndorf.	Krka = Gurk.	Šmohor = Hermagor.
Pliberk = Bleiburg.	Breže = Friesach.	Kotiče = Kötschach.
Velikovec = Völkermarkt.	Trg = Feldkirchen.	Vogliče = Winklern.
Št. Pavel = St. Paul.	Rožek = Rosegg.	Zgornja Bela = Ober-Vellach.
Št. Lenart = St. Leonhard.	Milštat = Millstatt.	Sovodje = Gmünd.

Opomin in prošnja.

V tem, ko se naš narod po Koroškem zbira na shodih, da daje duška skrajni ogorčenosti nad vladnim načrtom volilne reforme, v tem, ko mi napenjamo vse svoje sile, da preprečimo ob-

glavljenje koroškega debela slovenskega naroda, pa se je na Kranjskem vnel hud boj zaradi nas. Mi se načeloma v strankarski prepir na Kranjskem ne vmešavamo, ker smo uverjeni, da bi s tem nikomur zdatno ne koristili, sebi pa gotovo škodili. Ne moremo pa molčati tedaj, če se naši kranjski bratje prepirajo za našo kožo, tu bi

se nam molk mogel celo šteti v greh. Sine ira et studio naj torej tudi mi povemo svoje mnenje.

Po vladni volilni reformi izgubijo kranjska mesta in trgi — izvezemši Ljubljano — kakor pri nas na Koroškem, svoje državne poslance in bodo meščani volili skupaj s kmetskimi volilci. Mesta in trgi so doslej volili liberalno, po novem

volilnem redu se bodo ti mestni volilci izgubili v masi kmetskih volilcev, in ker so slednji po veliki večini „klerikalni“, izgubijo liberalci izmed dosedanjih treh mandatov vsaj dva. Na eni strani to dejstvo, na drugi pa okolnost, da štajarski Slovenci mesto osmih dobe samo šest, koroški Slovenci pa mesto treh ali vsaj dveh k večjemu enega, najbrž pa nobenega poslanca, je dalo povod, da je „Slovenski Narod“ obdolžil gg. dr. Šušteršiča in tovariše, da so štajarske in koroške Slovence prodali vladi, ki jim je za to kranjske liberalce potisnila pod podplat. „Slovenec“ je to očitaneje kajpada zavrnil in vnela se je na to vročokrvna polemika, ki nam ne more prav nič koristiti, pač pa še to pokvariti, kar bi bilo morda mogoče še popraviti.

Ni naša naloga soditi, kdo ima v tej nepotrebnosti borbi prav; o tem soditi sedaj niti ne moremo niti ne maramo. Upamo pa, da bodo daljni dogodki in končni uspeh pokazali, da je bilo to očitaneje neutemeljeno. Za sedaj samo opominjamo in prosimo slovensko javnost, da preneha s polemiko in izjavami, ki jih bodo samo naši nasprotniki izrabljali zoper nas v svoje namene. Tudi mi smo načelni zagovorniki splošne in enake volilne pravice, toda ne za vsako ceno in pod vsakim pogojem, temveč le tedaj, če se izvede zares pravično in pametno. Tudi mi sprejememo vladni načrt, toda le, če se tudi naše pravice varujejo: ne moremo se pa strinjati z načrtom, ki pač zadovoljuje nekatere druge Slovence, nam pa jemlje vse pogoje naše narodne eksistence. Ta načrt absolutno odklanjamo in pobijamo in se le čudimo, da se najdejo ljudje, ki tega ne razumejo ali pa se vsaj tako delajo, kakor da ne bi razumeli.

Ne zamerimo, če se „Slovenec“ in „Domoljub“ veselita prirastka, ki bi ga po volilni reformi dobila slovenska državnozborna delegacija, toda od tistih osmih mandatov, ki jih baje Slovenci več dobimo, sta vsaj dva popolnoma nesigurna, tako da se dobiček najbrž skrči na samo šest novih mandatov, dočim bi jih v slučaju pravične razdelitve okrajev morali pridobiti 12 do 13! Vpričo teh dejstev pa res ne uvidevamo, zakaj bi tej volilni reformi ne smeli nasprotovati. Votle fraze, kakor „sovražnik ljudstva je, kdor bi zdaj nasprotoval“, nas ne morejo prepričati o dalekovidnosti in zrelosti „Domoljubove“ politike, ki brez ovinkov izjavlja, da bi bila nezrekljiva škoda, če bi se popravljane vladnega načrta tako vodilo, da bi pri tem cela preosnova prišla v nevarnost! „Domoljubov“ člankar pač vidi samo učinke vladnega načrta na Kranjskem in se jih veseli, pozablja pa, da tudi zunaj Kranjske živi še mnogo mnogo slovenskega ljudstva, ki je svobode in pravice še v večji meri potrebno kakor kranjsko. In sovražnik tega ljudstva je, kdor sprejme volilno reformo, ki na nepregleden čas to ljudstvo izroča na milost in nemilost njegovim sovražnikom — dobro vedoče, da mora to povzročiti njegovo narodno in politično smrt. To je dejstvo, ki ga nobene zveneče tirade iz sveta ne spravijo. Tega vse-slovenskega stališča ne moremo zapustiti, celo za ceno ne, da nas mečete s kranjskimi liberalci in štajarskimi advokati v en koš. Če smatrate naše stališče za „neumnost“, svobodno vam; dokazali s tem niste drugega, nego da je resničen nemški rek: „Wer den Schaden hat, braucht für den Spott nicht zu sorgen“. Kljub temu natolečevanju bomo ohranili mirno kri in se ne bomo dali zbegati in v kako neplodno in razburljivo polemiko speljati, ki bi znala potem biti povod, da v usodnem trenutku ostanemo sami — na cedilu!

Še enkrat: s takim pisarjenjem, kakor je „Domoljubovo“, poderemo še zadnje šance za popravilo krivic, ki jih volilna reforma zavdaja nam obmejnim Slovincem. Če vlada ve, da sprejmejo Slovenci volilno reformo eventuelno tudi tako, kakoršna je, in če to iz naših lastnih glasil izvedo tudi Nemci, potem bi morali biti tepci, če bi nam kaj prijenjali. Našim poslancem pa, ki jih čaka sedaj še veliko in težkega dela, se na ta način ne gladijo pota pri njihovem delovanju, temveč se jim čisto po nepotrebnem mečejo polena pod noge. Tako politiko delajo politiki enajstega činovnega razreda!

Protestni shodi.

Shod v Šmihelu.

Kakor je bilo malo časa, da se shod razglasi, vendar je tudi sedaj Šmihel pokazal, da ga ni skoraj kraja na Koroškem, ki bi bil tako narodno zaveden, kakor ravno ta. Po jutranji maši so se začeli hitro polniti prostori Šercer-

jeve gostilne in ni še preteklo četrt ure, in že so bili vsi prostori zasedeni, veliko udeležencev je moralo stati — bilo je polno do zadnjega kotička. V imenu političnega društva je društveni tajnik, g. Ekar, otvoril zborovanje in predlagal, da se izvoli g. Ažman st. iz Bistrice za predsednika shoda, g. Štangl pa za zapisnikarja. Nato je poročal g. Ekar o volilni reformi, kakor je zasnovana v vladnem načrtu. Poudarjal je velikansko krivico, ki bi zadela koroške Slovence, ako bi postal vladni načrt postava. Vse zatiranje ministrskega predsednika barona Gautscha, da hoče z volilno reformo dati vsakemu avstrijskemu narodu vso njegovo pravico, je navadna laž, kajti taka pravica, kakor jo je oddelil koroškemu Slovincem, ni samo vnebokričeča krivica, temveč naravnost zavratni napad na obstoj slovenskega naroda na Koroškem. Česar niso mogli dosedaj doseči nemški nacionalci z vsem svojim terorizmom, to bo dosegla njihova zvesta pomočnica, c. k. vlada avstrijska, s svojo volilno reformo, ako jo državni zbor sprejme v tej obliki, kakor jo je načrtala vlada. Ako se le površno pogleda v ta načrt, mora biti vsakomur takoj jasno, da je s to vladno predlogo izkopen grob koroškemu Slovincem. Edini „slovenski“ volilni okraj je v resnici tako malo slovenski, da lahko rečemo, da ga ne bomo nikdar imeli, in potem pa se še drzne trditi ministrski predsednik, da je ta volilni okraj nekaka prav posebna dobrota za koroške Slovence, dočim naši najhujši nasprotniki veselja poskakujejo, ker se niti najmanj ne boje, da bi jim ta okraj delal kako preglavico — saj bo tako in tako njihov. Ta volilni okraj šteje nad 37.000 Slovencev, in ti bodo „baje“ lahko izvolili svojega slovenskega poslanca. Kje pa je onih 60 do 70 tisoč Slovencev, ki še žive v deželi? Po milosti c. k. avstrijske vlade in gg. Dobernika in Lemiša so ti tisoči in tisoči slovenskega ljudstva najnesramnejše oropani najvažnejše pravice vsakega avstrijskega državljanca — da bi si izvolili svojca za zastopnika v državnem zboru. Razmetal je te tisoče in tisoče baron Gautsch na vse vetrove, tako da sta med desetimi volilnimi okraji na Koroškem samo dva popolnoma nemška. Bolj lisjaško se niso mogli urediti volilni okraji, kakor jih je uredil vladni načrt, skoziinskozi upoštevajoč predloge nemških nacionalcev. Koroški Slovenci imamo po svojem številu neoporekljivo pravico do treh državnih poslancev, ali vsaj dva volilna okraja se nam mora dati in to dva takšna, da bodeta mandata naša brez onega ostudnega volilnega boja, kakor ga znajo uprizoriti pri nas nemški nacionalci. To je naša zahteva. In proč iz naših volilnih okrajev z onimi kraji, ki se štejejo za nemške! Mi hočemo obvarovati svojo last, Nemci pa naj tudi imajo ono, kar je njihovega. In ravno tako tudi proč z industrijskimi kraji, katerih prebivalstvo ima vse druge težnje, kakor pa naš slovenski kmet. Tako naj se stvar uredi in potem ne bodo več mogli vpiti nemški nacionalci, da se — mir kali v deželi! Kar je našega, bodi naše, kar je njihovega, pa njihovo. Prva naša zahteva pa je in ostane: Koroškemu Slovincem vsaj dva poslanca!

Splošno pritrjevanje je pokazalo, da se vsi navzoči popolnoma strinjajo z izvajanjem gospoda govornika.

Nato je predlagal in utemeljeval g. Štangl sledečo resolucijo, ki je bila sprejeta soglasno ob splošni ogorčenosti nad pretečo krivico in odločni zahtevi, da se mora priznati koroškemu Slovincem pravica, katera jim gre:

Na shodu „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ dne 4. marca 1905 v Šmihelu zbrani z vso ogorčenostjo protestirajo proti nad vse krivični razdelitvi državnozbornih volilnih okrajev na Koroškem, kakor je zasnovana v vladnem volilnem načrtu, ker vidijo v tej razdelitvi očividni namen vlade, brezpogojno izdati slovenski narod na Koroškem v svojih zadnjih tendencah protiaustrijskemu nemškemu nacionalizmu ter tako narodno-politično zatreti in ugonobiti nad stotisoč duš broječi del cesarju in domovini tako zvesto vdanega slovenskega naroda. S svojim najodločnejšim protestom proti tej v nebo kričeči krivici pa zedinjajo tudi svojo najodločnejšo zahtevo, da se volilni okraji na Koroškem, slični kakor drugod, ločijo po narodnosti, da se zagotovi narodnostni mir v deželi, in da se tako zasigurata koroškemu Slovincem, vključno temu, da jim gre do pravzaprav trije poslanca, vsaj dva volilna okraja. Ob enem se pozivlja vse slovanske, posebno pa slovenske državne poslance, da zastavijo vse svoje moči v obrambo pravic vedno zatiranih in teptanih koroških Slovencev, katerih niti sila bajonetov ne bo prisilila, da bi si sami podpisali tako smrtonosno, kakor jim jo je vsled nemškoniacionalnega terorizma ponudila c. k. vlada avstrijska!

Ker je bil s tem dnevni red končan, je g. predsednik zaključil zborovanje.

Shod v Globasnici.

C. k. okrajno glavarstvo v Velikovcu je v resnici vredno vse časti in hvale, kajti priznati mu moramo, da skrbi za nas uboge Slovence res prav po očetovsko. Menda so se v Velikovcu res bali, da ne bi nas bila morda zadela kaka nesreča, posebno da ne bi bili morda dobili od prevročega zimskega solnca solnčarice, in zato je c. k. okrajno glavarstvo poskrbelo za potrebno „senco“ — orožniškega bajoneta, ki je blagodejno obsenčeval naš shod. V resnici se je ta shod zaradi v Globasnici se vršecga misijona že preložil na prihodnjo nedeljo, ali tamošnji rodoljubi so poskrbeli z ozirom na nujnost stvari, da se je shod vzlic temu vršil.

C. k. okrajno glavarstvo v Velikovcu je ob tej priliki pokazalo, da čita — „Mir“, kajti zborovanje je bilo že prepovedano, predno se je naznanilo, in v odloku stoji izrecno, da je okrajno glavarstvo izvedelo iz „Mira“, da se vrši zborovanje v Globasnici. Ker se je pa zborovanje potem le še naznanilo 24 ur pred določenim časom, je okrajno glavarstvo zborovanje dovolilo in poslalo orožniškega stražmojstra iz Dobrlevasi, da prinese odlok in potem — poroča o izidu zborovanja.

Zborovanje se je pričelo po popoldanskem cerkvenem opravilu v gostilni pri Štoklnu. Zbralo se je toliko zborovalcev, da je primanjkovalo prostora. Politično društvo je zastopal g. Ekar, za predsednika je bil izvoljen vrli domači župan, g. Gregorič, za zapisnikarja pa g. Fr. Čebul. G. Ekar je nato v obširnem, skoraj eno uro trajajočem govoru razložil namen zborovanja — najodločnejšega protesta proti volilni reformi v taki obliki, kakor jo je predložil glede koroških Slovencev ministrski predsednik baron Gautsch državnemu zboru. Zborovalci so z vidnim zanimanjem sledili govorniku in mu vsak čas pritrjevali. Videti je bilo, da je naše ljudstvo res izpoznalo, da je treba odločno poseči vmes, ako si hoče pridobiti pravico, za katero se je dosedaj pač vse premalo brigalo. Naše ljudstvo je izpoznalo, da v naši blaženi Avstriji dobi le tisti kaj, kdor odločno kaj zahteva. Kdor se sam ne briga za svoje pravice, je izgubljen. In v tem izpoznanju je gotovo začetek boljših razmer za Slovence na Koroškem, posebno, ako sledi izpoznanju tudi taka odločna zahteva, kakor so jo stavili zborovalci v Globasnici.

Gosp. Štangl je predlagal resolucijo, enako kakor ona v Šmihelu, in resolucija se je sprejela soglasno.

Nato se je g. predsednik zahvalil g. govorniku in zaključil zborovanje. Skrb c. k. okrajnega glavarstva je bila popolnoma neutemeljena, kajti zborovanje se je izvršilo v najlepšem redu in potemtakem se je pač lahko poročalo o — dobrem izidu, kajti politično društvo je v resnici lahko zadovoljno z njim, ker v Globasnici že ni bilo izlepa tako dobro obiskanega političnega shoda.

Pripomnimo naj še to, da je bil odlok, s katerim se je dovolilo zborovanje v Šmihelu — slovenski, dočim je bil za Globasnico nemški. Na prvem je bil podpisan namestnik okrajnega glavarja, na drugem pa okrajni glavar sam.

Shod v Hodišah.

Danes, dne 4. t. m., je zborovalo katoliško-politično in gospodarsko društvo pri „Kramarju“. Na dnevnem redu bila je stvar, ki razburja vse koroške Slovence: Volilna reforma. G. govornik je govoril o propadu parlamentarizma, zlasti v Avstriji. Propada pa so krivi stanovi, ki so imeli zdaj kričeče predprave pri volitvah, ki so pa pozabili, da imajo poslanci dolžnosti nasproti volilcem. Iz te zagate je le ena pot: dobiti drugih poslancev z drugo volilno postavo. Vlada je predložila to v obče pošteno reformo — a nas Slovence na Koroškem izročila je oblasti nemškonarodne stranke. In ta nas, v nasprotju z namenom, ki ga ima postava, raztrga na drobne kose. Do zdaj nismo imeli poslanca, a bilo je mogoče, ga pridobiti, zdaj pa nam še to upanje vzame. Shod protestuje, da se nad 60.000 Slovencev, stanujočih v skupni masi, vrže socijalni demokraciji ali vsenemcem v krilo. Zlasti Slovenci celovške okolice nasprotujejo načrtu, ker jih združuje s socijalno demokracijo v celovski soseski — od katere jo loči narodnost, a loči tudi versko naziranje.

Vsenemške nakane vzbudile so na shodu skrajno razburjenost, in ne samo zavedni Slovenci, vsi posestniki bodo zoper take načrte.

Ob enem se je na shodu govorilo, kako si vsenemci in socijalna demokracija prizadevajo zatreti zakon — in šolo postaviti popolnoma na nekrščansko stališče. Tako počenjanje bo za našo stranko dobro. Vzdrnilo bo ljudi, da bodo

nasprotnika spoznali in začeli odločnejše delati proti njemu.

Sprejela se je sledeča resolucija:

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem ugovarja danes enoglasno:

1. Proti krivični razdelitvi Slovencev v razne volilne okraje, kakor jo namerava od vlade predloženi načrt volilne reforme.

2. Ugovarja proti dejstvu, da vlada sprejema predloge, od katerih so zavisne državljanske pravice vseh strank in narodnosti na Koroškem, le od zastopnikov vsenemške stranke.

3. Tirjajo udje imenovanega društva, da se Slovincem dasta, kakor bi bilo naravno, dva mandata.

4. Tirja shod, da se ločijo, kjer treba, narodnosti tudi v sodnijskih okrajih Celovec (okolica) in Beljak.

5. Izraža shod, da Slovenci ne maramo zatirati med nami naseljenih Nemcev, in zato tirjamo, da se izločijo kraji z nemškim prebivalstvom iz slovenskih volilnih okrajev in pridenejo nemškimi.

6. Ker vsled nad vse krivične volilne geometrije Slovenci na Koroškem zdaj nimamo nobenega državnozbornskega poslanca, pričakujemo, da se slovenski poslanci v državnem zboru z vso odločnostjo oglase za naše pravice.

Shod na Brnci.

Protestni shod se je na Brnci v gostilni vrlega našinca Antona Pogliča, v nedeljo dne 4. marca, izvršno obnesel. Udeležba je bila ogromna. Z velikim zanimanjem so sledili naši vrli možje in mladeniči govoru g. dr. Brejca, ki je govoril o volilni reformi. Za predsednika je bil izvoljen g. Šimen Eichholzer v Poddobju, za zapisnikarja č. g. Fran Katnik, župnik. Vladni zastopnik je bil naš vrli župan sam. Nasprotnik se ni nobeden prikazal. Sprejela se je soglasno predlagana resolucija.

Shod v Št. Jakobu v Rožu.

Ko pada na naše slovensko ljudstvo na Koroškem udarec za udarcem, ko se vidi, kot da bi se vse sile zaklele proti njemu, moramo vendar občudovati jekleni njegov značaj in srčno odločnost, katero je pokazalo dne 4. marca na tukajšnjem shodu političnega društva. Jedva se je zvedelo o novi vladni volilni predlogi, so se čuli med ljudstvom glasovi ogorčenja, marsikomu se je krčila pest, vse je pričakovalo, da se jim bo dala prilika izreči takšni vladni predlogi svoj odločni: „Ne!“ Živi se ne damo pokopati! In ta navdušenost vsega tukajšnjega slovenskega ljudstva se je pokazala na najsijajnejši način na nedeljskem shodu. Šele v petek so se mogla razposlati vabila, in vendar se je v nedeljo popoldan zbralo okoli 250 mož, ki so prišli ne samo iz cele župnije šentjakobske, marveč celo dve ure hoda iz Bilčova, nadalje iz Loč, Št. Ilja, Rožeka in Podgorja, zares cvet in ponos slovenskega ljudstva in celega kmetskega stanu. In ko je poročevalec razlagal in natančneje razvil pred poslušalci vso brezmejno krivičnost volilne reforme, ko je navedel tudi sodbo tujega časopisa o razdelitvi koroških volilnih okrajev, si mogel videti na teh narodnih borilcih, kakšna razburjenost se jih more polastiti nad toliko krivico. Gledali so sicer v oko že marsikateri krivici, ki se jim je godila, prestali so že marsikaj za narodnost svojo, videlo se jim je, da so navajeni od vlade prevar in zatiranja, a presegalo bi vse meje, da bi jih hoteli zdaj popolnoma zatreti pod ščitom pravicoljubnosti, s katerim se hoče upeljati in braniti nova volilna pravica. Odločen protest se je sprejel z velikim navdušenjem. Pomembno se je zdelo vsem zborovalcem, da smo ravno na tem shodu imeli priliko pozdraviti Jeseničane na koroških tleh prvokrat, ki so ponesli onstran Karavank kot očividci poročilo, da hoče slovensko ljudstvo tostran Karavank ohraniti narodnost svojo in da pričakuje skozi predor od Kranjcev pomoči v trdem narodnem boju!

Shod v Škofičah.

Dopoldne ob 1/2 11. se je zbralo v gostilni pri Kristofu 75 mož k protestnemu shodu. Shod se je vršil mirno, čeravno so nemški olikanci nabite lepake potrgali. Predsednikom je bil izvoljen g. Miha Slajher, zapisnikarjem pa g. Štef. Singer. Od političnega društva pa je bil poslan kot govornik g. Vošpernik iz Jezerc. Govoril je o sedanji reformi ali preosnovi volilnega reda, in o krivični razdelitvi volilnih okrajev pri nas, pri kateri so Nemci z nami delali kakor mesar z volom, ko ga seka na kosce. G. zapisnikar je, ko je še enkrat pojasnil važnost cele stvari, prebral resolucijo, katera se je navdušeno sprejela. S trikratnim „živio“ klicem je g. predsednik zaključil zborovanje.

Shod v Radišah.

Dne 4. marca, ob 1/2 5. uri popoldne, se je vršil na Radišah protestni shod radi vladnega načrta volilne reforme, ki dela koroškim Slovincem toliko krivice. Kot govornik je nastopil g. dr. Ehrlich, kapelan iz Celovca, ki je v ogorčenih besedah ožigosal krivice, koje bi se v isti meri godile koroškim Slovincem kot prej, ako bi obveljala razdelitev okrajev, kot jo je predlagal za Koroško ministrski predsednik baron Gautsch. Na shodu, ki je bil prav dobro obiskan, se je soglasno sprejela sledeča resolucija:

Zborovalci na javnem političnem shodu na Radišah dne 4. marca 1906, ob 4. uri popoldne z veseljem pozdravljajo vladno predlogo glede volilne preosnove na podlagi splošne, enake, direktne in tajne volilne pravice, a najodločnejše zahtevajo, da se volilni okraji na Koroškem tako združijo, da Slovenci dobijo najmanj dva poslanca.

Shod na Zilski Bistrici.

Dne 4. marca 1906 je imelo „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ na Zilski Bistrici shod, na katerem se je z vso ogorčenostjo protestiralo proti nad vse krivični razdelitvi državnozbornskih volilnih okrajev na Koroškem. G. dr. Brejc je nam to jako zanimivo in zastopno razpravljaj. Vnebo-kričeča krivica je, da vlada s tem volilnim načrtom hoče brezpogojno izdati slovenski narod na Koroškem nemškemu nacijonalizmu ter tako narodno-politično zatreti in ugonobiti nad stotisoč cesarju in domovini tako zvesto vdanega slovenskega naroda na Koroškem.

Ker je že prejšnje volilno razmerje bilo krivično, pričakovati je bilo, da sedaj pridejo razmere v boljši tir, da si pridobimo 3 ali pa vsaj dva poslanca. Zarja upanja je zasijala prvokrat čez toliko let. Toda v tem hipu je posegla po vplivu nemških nacijonalcev nenedoma vmes c. k. vlada in privoščila je nam komaj enega poslanca. Deset volilnih okrajev je na Koroškem: Slovence so razsekali med 8 nemških okrajev; le dva sta popolnoma nemška in eden slovenski s 45.000 volilci. Zoper ta, slovenskemu ljudstvu tako skrajno škodljivi in popolnoma neopravičen čin c. k. vlade, zoper ta udarec v obraz slovenskemu narodu moramo kakor en mož najodločnejše protestovati. Ne dajmo se upogniti! Za naše ljudstvo se gre, njegova čast je v nevarnosti! Ponosnih neupogljivih slovenskih mož je treba, sicer je polom. Zastavo, ki smo jo dvignili: „Slovenskemu ljudstvu pravice“, ne dajmo iz rok.

Sklenila se je nazadnje resolucija, ki je bila soglasno sprejeta. — Slovenski poslanci se pozivljajo, da dosežejo pravičnejšo razdelitev volilnih okrajev na Koroškem in zagotovijo treh, najmanj pa dveh mandatov. Ako bi pa ostalo pri predloženi razdelitvi, naj glasujejo slovenski poslanci proti volilni reformi, sicer so sami krivi naše narodne smrti.

Shod Podljubeljem.

Dasi je prišlo vse nekako naglo in nepričakovano, se je vendar naš protestni shod jako dobro obnesel. Pri Kajzru so bili prostori natlačeno polni. Z velikim zanimanjem so sledili poslušalci spretnim izvajanjem g. Arnuša, ki nam je v navdušenih besedah kazal na nove krivice, ki so jih Nemci zavdali nam teptanim koroškim Slovincem. Resolucija, ki jo je po govoru predlagal znani narodnjak in predsednik zborovanja, Lauskar Bošte, je bila soglasno sprejeta. Želeti bi bilo, da bi se tudi po drugih krajih priredili taki shodi in se ljudstvo pouči o nevarnosti, ki mu preti od strani smrtnega sovražnika — Nemca.

O ostalih treh shodih še nismo dobili pismenega poročila, pač pa se nam je osebno sporočilo, da so bili vsi trije dobro obiskani, da smemo biti torej z uspehom prve nedelje popolnoma zadovoljni. Ako se pomisli, kako malo je pri nas delavcev v narodnem vinogradu, smemo celo reči, da smo lahko ponosni na svoje uspehe. Bog daj, da bi tudi še nadaljni shodi obrodili najboljše sad!

Sedemdesetletnica Josipa Stritarja.

Na Dunaju je v torek dne 6. marca obhajal svojo sedemdesetletnico zaslužni slovenski pisatelj, profesor Josip Stritar. Porodil se je dne 6. marca 1836 v Velikih Laščah na Dolenjskem. Dasi je vedno služboval v tujini, na Dunaju, ohranil je vedno srčno ljubezen svojemu slovenskemu narodu ter mu vneto služil kot pesnik, pisatelj in urednik. Za slovensko slovstvo si je pridobil neminljivih zaslug! Zadnja leta svojega pisateljskega delovanja je podajal svoja dela

slovenskemu ljudstvu po družbi sv. Mohorja, kateri je napisal mične knjige: „Pod lipo“, „Jagode“, „Zimski večeri“ in „Lešniki“, ki izidejo to leto. Družba sv. Mohorja je odposlala na rojstni dan slavljencu brzojavno častitko:

„Svojemu zaslužnemu sodrniku ob sedemdesetletnici želeč še mnogo zdravih let, iskreno častita
za družbo sv. Mohorja:
tajnik Rozman.“

Koroške novice.

Odločnost velja! (Iz Velikovca.) Večkrat se slišijo pritožbe, kako prezirajo oholi Nemci in nemškutarji naš slovenski jezik tudi po c. k. uradih, kjer bi morali spoštovati vsak v Avstriji pripoznan jezik, ker jim tako naroča člen 19. drž. tem. zakonov. Toda če se pa takim zasramovalcem slovenskega jezika odločno postavi v bran in se jih zavrne na postavno pot, potem se pa navadno tudi kaj doseže. Tako je bilo tudi pri c. k. poštnem uradu v Velikovu. Dasi je bila tam in je nastavljena gospodična, ki je dobro vešča slovenskega jezika, vendar ni hotela govoriti s slovenskimi strankami slovenski. Večkrat se je tudi zahtevalo, da se morajo pisati naslovi nemško ali dvojezično. Radi tega se je pritožil neki velikovski Slovenec na c. k. pošto in brzojavno ravnateljstvo v Gradcu. Slednje je pritožbi ugodilo v rešitvi z dne 7. novembra 1905, štev. 77.066/III. V tej rešitvi se natančno glasi: „Pri tem je samo ob sebi umevno, da se morajo pisati zadnje pošte samo v jeziku, v katerem se splošno rabijo pri državni poštni upravi in pri ljudstvu, to je, v tem slučaju ali nemški ali slovenski ali pa v obeh jezikih. Nadalje se vam naznanja, da je en del poštnega osobja zadosti zmožen slovenščine, da se more s strankami razgovoriti.“ Torej vidimo, da se vendar kaj doseže, če zahtevamo svoje pravice. Zanimivo je, da smo morali še le v Gradcu izvedeti, da zna ena gospodična pri pošti slovensko; od tistega časa vedno rada govori naš jezik. Slovenci, če se vam kje ne ugodí, pritožite se takoj na višjo inštanco!

V Velikovu hočejo (tako se govori) združiti na mestni deški in dekliški ljudski šoli oba peta razreda, ker bota odšla dva učitelja, a sem pride samo eden. Čuditi se pač moramo takemu ravnanju, ker v Celovcu čakajo mlade, še ne nastavljene učiteljice na službo. Dà, namen je jasen! Učiteljice pač ne agitirajo in hajlajo! Kaj ne, g. Palla?

Zoper g. dr. V. Hudelista lažejo njegovi narodni nasprotniki, da ne sme izvrševati kot privatni zdravnik svoje prakse razun v zobozdravništvu. To ni res! Naj si nasprotniki brusijo svoje jezike, kakor hočejo, on je zdravnik, kakor vsak drugi; dà, v enem oziru gotovo boljši, kakor njegovi nemški kolegi, namreč da zna kot rojen Slovenec dobro slovensko in ne tako, kakor je rekel neki sosedni zdravnik na vprašanje domačih, kako da je z bolnikom (moškim): „Ja, bo umrva“; neki drugi je celo vprašal nekdanj neko bolnico: „Kak pa fetri (vetri) pišejo?“ In taki naj bolnike razumejo ali pa bolniki nje? Svoji k svojim!

Na velikovski ljudski šoli je zopet učitelj Dorfer v svojem razredu pobral nekaterim slovenskim otrokom slovenske „Zgodbe sv. pisma“. Gospod Palla, prinesite temu „Grünschnabel“-nu zlato kolajno!

Pliberska okolica. Uvodni članek v predzadnji številki „Mira“ je prav imeniten. Tedaj mlečno-zobneži „Grünschnabel“ so mladi učitelji? Se zaletijo — in s tem g. Pallatu vse skazijo? Če pa se kaj zgodi, pa le deželni šolski svet to na znanje vzame — in zgodi se?? Če pa okrajni šolski svet v Velikovu dà nejasno poročilo, potem se zgodi kaj? Ali če da nase dolgo čakati, potem se bodo ljudje zaslislali? Človek bi ne verjel, da nekaj takega deželni šolski nadzornik more govoriti! Tako tukaj pri nas v našem okraju je neki učitelj, ki je bil v preiskavi zavoljo marsikategorega svojega govorjenja zoper vero, zaslislani so bili ljudje in so dokazali, da je res tako govoril, ta učitelj je molitev „češčena si Marija“ nepedagogično in otrokom neumevno imenoval. Ta učitelj je s svojim izstopom iz katoliške cerkve vso preiskavo zoper se potrdil, in je še do zdaj kot učitelj na šoli, v katero večina katoliških otrok hodi, poučuje. Gospod Palla, vprašamo vas, kaj se je v tej zadevi zgodilo? Ali je mogoče okrajni šolski svet v Velikovu nejasno poročilo dal? Ali mogoče predolgo na-se da čakati? Pričakujemo, da tukaj svojo dolžnost kot deželni šolski nadzornik storite, in tega mlečnozobneža — brez zamere! saj jih tako imenujete — disciplinarno kaznujete, kakor ste Vi, gospod Palla, in okrajni šolski svet v Velikovu to za druge vajeni terjati, ki so veliko manj zakrivili. Če to ne pomaga, bo-

demo še marsikaj priobčili, da enkrat javnost zve, kako znate meriti z dvojno mero, le da nemškemu narodu ustrezete.

Eden v imenu mnogih.

Najvišja nemška gora je Kilimandžaro v nemški vzhodni Afriki, tako piše veleučena graška „Tagespost“ z dne 2. marca. Kdo se pač ne smeji tej budalosti? Če kak Nemec malo kam povoha, potem je pa že vse nemško. Kaj ne, nemški veleuki, tam so se bili Cimbri in Tevtoni z Rimljani, in nemški pradedi so tam na medvedovih kožah lenobo pasli. Kedaj bo pa Himalaja prišel na vrsto?

Borovlje. Zborovanje, katero je priredilo slovensko politično društvo v nedeljo dne 18. februarja pri Dremlju v Glinjah, je socijaldemokratskega poročevalca iz Borovelj tako hudo zabolelo, da je v vsej svoji podlosti in svojem zahrbtnem postopanju skušal okrcati v nedeljskem „Arbeiterwille“ gg. govornika, deželnega poslanca Grafenauerja in dr. Brejca, kar se mu pa nikakor ni posrečilo. Prepričani smo, da g. poročevalec sam ni bil navzoč na zborovanju, ker slovenščine sploh zmožen ni in bi tedaj tudi govorov ne bil razumel. Ravno vsled tega pa je njegovo zavratno poročilo brezmejno nesramno in naravnost škandalozno, ker je sestavljeno na podlagi informacije, katero je g. dopisun sprejel od kakega svojih zvestih „špiceljnov“, — katerih, mimogrede povedano, pri nas v nobeni vasi ne manjka — ki je bil pri zborovanju prisoten, a se ni upal odkrito odgovarjati na govore gg. govornikov. V nadaljnjem poročilu poje dopisnik o poslancu Grafenauerju ono staro pesem, katero je „Arbeiterwille“ prej „Volkswille“ že tolikokrat ogreval v svojih tendencioznih člankih, a eno novo kitico je g. dopisnik iz Borovelj k tej stari segreti pesmi vendar dostavil in izdal svoje notranje sovraštvo do Slovencev, njihovega jezika in do vsake slovenske prireditve, katero je do sedaj kot vodja borovških večinoma slovenskih socijaldemokratov še kolikor mogoče skrival in negoval le v svojem srcu in morda tudi v svojih ožjih prijateljskih krogih. „Nadaljnji izvajanj g. govornikov“, tako sklepa ta junak, „večina navzočih sploh ni razumela!“ No, ta je pa zelo lepa! Tako hitro pa ne smete obsoditi vse tiste, ki so bili navzoči, po samem sebi! Sicer pa si dovoljujemo vprašanje: Kako je pa tisti „norc“, ki je vam dal potrebna pojasnila za vaše poročilo, zamogel vendar posneti iz govorov še toliko važnih podatkov, ako navzoči, oziroma večina navzočih po vaši trditvi govora sploh ni razumela? Iz lastne skušnje moramo vam povedati, da naše ljudstvo ravno vašega čevkanja, katero prodajate s svojimi sodrugji na ljudskih zborovanjih, nikakor ne more razumeti. A mi dobro vemo, kam pes „taco“ moli! Borovški „bindišarskih“ nemško-nacionalcev se pač tako čudno bojite, da se vam hlače tresejo pred njimi, in zato tudi vsako priliko uporabite v to, da se jim prilizujete, pokazete svojo vdanost in zvestobo in obljubite v svojih naročilih pomoč kot slepo orodje borovške silo-germanizacije. Tako postopanje pa nikakor ne odgovarja programu avstrijske socijalne demokracije, ki priznava vsem narodom enake pravice in enako veljavo v vsakem oziru. Tak nastop kaže, da obstoji program socijaldemokratov le na papirju, v resnici pa je avstrijska socijalna demokracija skoz in skoz nemškonacionalna. Borovškim socijaldemokratom sploh odrekamo poznanje svojega programa in po pregovoru: „Kakoršen vodja, takšna četa“, ga moramo odrekati tudi njihovem vodstvu. Toliko pa vam bodi povedano: „Ne norčujte se z nami Slovenci, ker živite vi od nas, ne mi od vas! Znabiti začnemo delovati s podvojeno silo zoper vas in tedaj se bo število vaših pristašev precej skrcilo. Če pa z nami niste zadovoljni in se vam slovenščina tako stedi, pa pojdite tja, odkoder vas je veter prinesel. Solz za vami nikdo ne bo pretakal!“

Borovlje. Čuden gostilničar je „Uršin“ najemnik na Gabli. Vsak gostilničar se namreč trudi, da si pridobi naklonjenost svojih gostov, ta pa jih še peha od sebe. Tako je zopet zadnjič rekel nekemu delavcu B.: „Če boš s Slovenci hodil, ne boš več moj „kunt“. Ta je pa lepa, a nič ne de, če nam tudi kak gostilničar „kuntšaft gor pove“, naj le, mi tudi nismo iz repe in tako zaripljani, da si ne bi znali pomagati drugam. Šli smo in postali „kunti“ pri drugem, ki nas rajši vidi in nam rajši postreže. Mi že vemo, kateri je, in on tudi. Kmet.

Podljubelj. Borovskemu dopisniku „Arbeiterwille“ je menda v „Hochburgu socijalne demokracije“ v Borovljah zmanjkalo potrebnega gradiva, ker je v zadnjem času svoje topove nameril proti Podljubelju. Videl sem ga sicer večkrat že v našem kraju in zastonj ugibal o njegovih potih, šele zdaj mi je postalo jasno, da je iskal tarče in cilja, kamor bi najlepše pomeril. Ustrelil je torej, v Borovljah se je morebiti malo

pokadilo, škode pa pri nas ni naredil nobene. Borovški paša, kajti vas imam za dušnega očeta onemu članku, ali res mislite, da vaše zmerjanje kaj škoduje naši organizaciji? To bi bile prazne sanje, zakaj tako daleč smo dosihmal že privzeli, da ljudje ne prisegajo več na vsako besedo, ki priteče iz vašega peresa, posebno, če se iz celega dopisa razvidi, da sta ga rodila sovraštvo in zavist. Morebiti je tudi kaj straha že zraven, kdo ve? Če so vaši bolj pametni ali naši, o tem se tukaj ne pričkam. Kdo pa se hvali s svojo pametjo? „Lastna hvala se pod mizo valja.“ Toliko pa vendar rečem, da naši vsaj vedo, zakaj nabirajo denar, vaši pa še tega ne vedo. Dozdaj še vsaj nobeden izmed vaših ni znal povedati, kaj delate z njegovim denarjem ali kam ga pošiljate. Slišijo se sicer besede: „organizacijon, organizacijon“. Kje pa imate organizacijo? Ali je morebiti to že vaša organizacija, da pobirate pri delavcih trdo zasluženi denar? Kaže vse na to! Tako je neki demokrat v Podljubelju razlagal svoji žrtvi: „Kaj ti treba nemški, kaj ti treba zastopiti, toliko že znaš, da boš razumel, koliko je za plačati.“ Aha, sem si mislil, to je najbrž „organizacijon“. Kdor zna, pa zna. — Govorite tudi o nekih pretepih in žganju, menda pa ja niste mislili na to, kako so vas pri Rozali premetavali po hiši, ko ste mirili rdeče pretepače. Naši se ne tepejo s poleni, naši se tudi ne tožijo med seboj, pač pa to delajo vaši. Če pa so res kdaj postali bolj živi, se to ni zgodilo v pijanosti ali vled nespornazumljenja med nami, ampak, ker so rdečkarjem pokazali zobe. In žganje nam očitata, hm, hm, zakaj pa potem vi demokrate svarite pred žganjem, če ga ne pijejo. Pijejo ga, pijejo, pa še kako! O tem torej le tiho bodimo. Peče vas tudi to, ker naši fantje ne pustijo preklinjati Boga in kršiti postave; z zavritimi očmi rotite svoje ljube, naj kdo vsikdar „pst“ zakliče, če bo zagledal naše v gostilni. Je že prav, le rešpekt imejte, s „pstkanjem“ pa res ne bo šlo tako lahko, ker naših je že precej v Borovljah in mi nismo tako neumni, da bi vam vsakega navezali na nos. Mi smo rajši tihi, poslušamo, delamo in rastemo na vaše stroške. Rastemo teden za tednom, čeravno je vaša stranka že po človeškem blatu segla in ga sipala na našo. Vam je seveda dovoljeno vse, vi pobijate sovražnika z vsem, kar dobite v roke, če tudi smrdi. To je vaša „frajhajt“.

Št. Jakob v Rožu. Večkrat, ko smo takole „zbrani“ ali že v šentjakobskem „Narodnem domu“ ali v Dobrlivasi ali kje drugje, vedno si tedaj mislim: Lej ga šmenta, tako tožimo, da nas hočejo pohrustati s kožo in kostmi, kako je pa mogoče, da je potem človek še vendar tako vesel. „Galgenshumor“ to pa menda vendar ne bo, in tako daleč pa še tudi nismo, da bi se mi ravnali po nemškem reku: Veselo se pogrezuje svet, človek živi samo enkrat! Z drugega stališča moramo presojati to veselost: v poštenem veselju in v prijateljski zabavi si hočemo priskrbeti razvedrila v napornem narodnem boju, ukrepiti si hočemo vezi, ki nas družijo, hočemo črpati navdušenje za nadaljne delovanje. To je vedno smoter našim prireditvam in to smo z zadnjo svojo uprizoritvijo dne 18. februarja tudi popolnoma dosegli. Pred napolnjeno veliko dvorano „Narodnega doma“ so igrala šentjakobska dekleta enodejansko „Zakleta soba“, ko jo je prej razložila igralka in pisateljica Zvonograjška; fantje so pa predstavljali dvo-dejansko „Dr. Vseznal“. Bučen smeh ob posameznih prizorih obeh iger, kakor še posebno končno splošno odobravanje je pričalo, da so igralci zadeli ob pravo struno. Hvala in priznanje njim! Razveseljavali smo se pa tudi ob milih glasovih slovenskih tamburic, katere je udarjal mogočen tamburaški zbor. Častitam njegovemu vodji gosp. Nandeju Brežanu, in njegovemu sotrudniku Fr. Rauterju, ki nas je po dovršenem sporedu kratkočasil z igranjem na gosli.

Umrla je po dolgi in mučni bolezni dne 2. t. m. gospodična Uršula Peterman, sestra velezaslužnega rodoljuba, veleč. g. Jos. Petermana, župnika na Otoku ob Vrbskem jezeru. — Pogreb se je vršil v nedeljo dne 4. t. m. ob 2. uri popoldne ob veliki udeležbi faranov in ob spremstvu potrtega brata, treh sosednih čč. gg. duhovnikov in dveh kapucinskih patrov iz Celovca na župnijskem pokopališču na Otoku. Pokojnica je bila vrla Slovenka in blaga duša, prikupljiva in priljubljena vsakomur, kdor jo je poznal. Z njo je osobito njen brat, vč. g. župnik Peterman, zgubil dobro svojo oporo, ker mu je bila pokojna sestra skrbna in vestna gospodinja ter vdana z otroško ljubeznijo. Naj blaga pokojnica počiva v miru! Veleč. gospodu Petermanu pa naše iskreno sožalje.

Dholica. (Kako se pri nas bere lutrovska „Bauernzeitung“.) Bilo je v pozni jeseni, ko grem mimo polja, na katerem je bila sejana repa. Na njivi sem videl tri postave, ki so stikavale vkup glave. Njiva je last „plaj-

berške unije“. Šmenta, sem si mislil, kaj neki imajo. Približam se jim in opazim, da so ti trije delavci plajberške unije brali lutrovska „Bauernzeitung“, ko so namreč kidali sneg raz repo. Mraz jim je bilo, da so jim klepetali zobje, da so se mi res smilili. Bila sta dva drvarja in en črevljar, kateri je „obhauzal“. Sploh pa tukaj ni nič nenavadnega, da se „licitira“ kak bralec „Bauernzeitunge“ in pa „fortšritlar“, in smešno je, da pisar, ko pove pred cerkvijo, nikoli ne pove imena, ampak samo številko. Brrr — ali jih je sram, kali? Bržkone bo tako, kajti to ni častno za „fortšrit“. Kdor zna, pa zna, kakor tisti, ki je s svedrom kravo drl. Kaj ne, gospod urednik?

Gozdanje. Bili smo mnenja, da se naši ljubi nemčurčki nič ne zmenijo za nas. A glej čudo. Lutrovska „Bauernzeitung“ se je nas zopet enkrat spomnila v nekem dopisu iz Gozdanj. Tu se vidi, kako radi bi videli, da bi se naše izobraževalno društvo razdrlo. Ne zdi se nam vredno, da bi se bavili z lutrovskimi dopisuni, jih je namreč več skupaj, kadar kujejo dopise v dopisovalni kovačnici, en sam itak ni zmožen; vemo pa tudi dobro, kateri so tako brihtni, da osrečavajo s takimi lažnivimi in hinavskimi dopisi bralce lutrovskega lista, in obžalujemo vse bralce omenjenega lista, da morajo za drag denar brati take oslarije in laži. Kajti da bi kaj pametnega pisal tak brezverski list, je nemogoče. Pa tudi ime nosi po krivici, namreč iz vseh dopisov se vidi, da je delo liberalnih učiteljev in je list potemtakem „Lehrerzeitung“. Niti ene številke ni, da bi se ne napadali gosp. duhovniki in pa zavedni Slovenci. Sicer se pa mi vas tudi nič ne bojimo. Le pišite, kolikor hočete. Prosto vam. In skrbeli bomo pa tudi s „klerikalem Eifer“, da bo naše društvo cvetelo in uspevalo, nam v ponos in korist, vam pa v strah. Kar se pa tiče pridobivanje udov, se pa primite sami za svoj nos, kajti nam še ni bilo treba za udi „hašen“, kakor pa vi gospodje dopisuni, ko morate obletati celo župnijo, da dobite članarino udov požarne brambe. Vam, gospodine župan, pa svetujemo, da se zaradi tega zopet lotite v občinski pisarni mladeniča, ki je bil po opravih tam, češ, da on piše v „Mir“ in da to ni lepo. Toda zadnjič ste se malce zmotili. Sploh pa mi takih bedastih dopisov ne pišemo, kakor so v „Bauernzeitungi“, in nas bi bilo sram; torej pripišite tudi ta „nicht schön“ sami sebi in vašim zvestim „apostolom“. Brez zamere! Živio!

Gozdanje. Tukajšnje izobraževalno društvo je imelo v nedeljo, dne 18. svečana t. l., javen shod pri Št. Jurju na Strmcu, kateri se je obnesel nepričakovano dobro. Udeležba je bila vkljub slabim potom ogromna. Po pozdravu predsednika je nastopil govornik mladenič S. Winkler, ki je govoril o društveni in mladeniški organizaciji na Slovenskem. Za tem je nastopil tajnik društva, ki je v krepkih besedah razložil, kaj je narodu treba. In tudi veleč. gosp. župnik Jožef Svatoň je imel zelo poučen govor. Hvala mu! Počastila pa sta ta shod vrli narodnjak gosp. I. Špicar in p. d. Suštarca iz Skočidola. G. Špicar je nastopil kot govornik. Reči moramo, da smo slišali mnogo lepega in koristnega, in sicer iz ust preprostih kmetijskih fantov. Pa tudi zabave je bilo dosti, posebno petja. G. Špicar je predstavljaj „piskrarja“, g. Lesjak pa „Martina Kopča“. Oba sta vzbudila mnogo smeha. Omeniti moramo, da je bilo tudi za postrežbo dobro preskrbljeno. Veselo je bilo na tem shodu in naša želja je, da bi se kmalu zopet videli ob enaki priliki. Gozdanjskemu društvu pa kličemo: Le krepko naprej! Posebno vi mladeniči govorniki! Končno se je pobrala tudi članarina. Na novo so pristopili 4 novi udje.

Skočidol. (Razno.) Dne 14. t. m. je bila pri župnišču stavbena komisija radi zgradbe gospodarskega poslopja. K tej komisiji so bili povabljeni vsi davkoplačevalci naše fare. Ko je več teh posestnikov prišlo h komisiji, se jim je dejalo: „Poslušati smete, a besede nimate.“ Pri nas bode pa res kmalu tako, da se bodo morali kmetje zahvaliti, če bodo smeli to plačati, kar jim bo občina naložila. Vprašamo pa: Zakaj nas pa vabite h komisiji? Mislimo, zato, da bi zijala prodajali, bi bili nemčurški podrepaniki dobri, nas slovenskih kmetov ne bi bilo treba. — Kakor smo izvedeli iz gotovega vira, je imel krajni šolski svet dne 8. m. m. sejo, ter je povabil zraven tudi v našem prejšnjem članku navedene otroke razgrajče in njih starše. A kaj se je pokazalo? Prvi izmed razgrajčev, sin velenemškega šolskega svetovaleca Mačka v Podravljah, ni bi povabljen k od- ali zagovoru. Naš šolski svet more biti res ponosen na otroke svojih članov.

Hodiše. Fletno je bilo v torek, dne 20. svečana, ko je naš g. župnik z zanimivim govorom poročil našega Janeza Modriča, cerkovnika in pevovodjo slovenskega pevskega društva „Zvezde“

v Hodišah. Nevesta je bila Mica Šavarc p. d. Erbovčnikova, hči slovenskega kmeta in ključarja šmarjetske cerkve. V cerkvi so prepevali naši slovenski fantje, ki so bili tudi med svati. Okoli četrte ure popoldne je bil blagoslov, pri katerem se je naš moški zbor pokazal sam na koru brez pevovodje s svojimi krepkimi glasovi. Po blagoslovu se je vršila poroka. Potem so šli svatje v gostilno, kjer je bila „hoset“, in se tam veselili z narodnim petjem in plesom blizu do jutra. Našima poročencema pa želimo obilo sreče!

Slovenski fant.

Malnice. Dne 23. februarja je umrl posestnik F. Graber, p. d. Mlinar, star 75 let. Da je bil pokojnik priljubljen pri vseh, je pokazal njegov veličasten pogreb, katerega so se udeležili ljudje po tri ure daleč. N. p. v m.!

Teharce pri Bekstanju. Neža Rahoner, rojena Andraher, posestnica Papeževe kajže v Teharčah, je bila v jeseni pred porotniki zaradi požiga v osemletno težko ječo obsojena. Letos, 15. svečana, se je pa vršila revizijska obravnava pri deželnem sodišču v Celovcu. Okoli 30 prič je bilo zopet zaslišanih. Kakor se je sedaj izkazalo, pa v tisti usodepolni noči, ko je Mežnarjeva kajža tamkaj z vsem imetjem vred do tal pogorela, prav za prav nobeden obdolženke za čisto dobro ni videl, še manj pa jo za gotovo spoznal, akoravno so jo skoraj vsi za požigalko sumili. Deželno sodišče jo je sedaj oprostilo po starem justičnem načelu: „Izmed deset obtoženih je boljše, da se devet krivih izpusti, kakor da bi edini deseti sam bil po nedolžnem obsojen.“ Sedaj ima teharska Papežnja svobodno pot boljše srečo iskati v Ameriki, kamor je bila že poprej namenjena.

Branimo se!

Kakor sledi luči mračna senca, tako sledi na svetu resnici laž, sledi krščanstvu in ga spremlja tista oblast, o kateri je ustanovitelj krščanske vere dejal, da so peklenška vrata, ki skale, na kateri je zgrajena cerkev, ne bodo premagala. Mine čas, minejo narodi, minejo države, nasprotstvo proti veri pa ne bo minilo in udje cerkve bodo morali biti boritelji, bodo si morali v borbi braniti zaklade krščanske vere, če jih naj bodo vredni. Kdor se za te zaklade ne bori, jih vreden ni in izgubil jih bo. Kakor je vesoljna resnica, kakor je splošna in vesoljna sv. cerkev, tako splošno je tudi nasprotno proti nji. Sovražnik, oblegajoč trdnjavo, iskal bo koj, kjer je ograja najslabša, in tam se bo vanj najodločnejše zaletel; tako se zaletavajo brezverci v cerkev! Izgnali so na Francoskem redovnike in redovnice iz dežele. Ljudje, ki sicer toliko govore o svobodi, postali so volkovi nasproti jagnjetom, kjerkoli se gre za katoliške redove. Izključili so verski pouk iz javnih šol. Vse mogoče in nemogoče se mora deca v šoli učiti, le o enem, najpotrebnejšem, o podlagi vsega krščanskega življenja, o veri ne smejo nič več slišati. Zavrgli so vogelni in temeljni kamen, na katerem sloni vse družabno življenje. In s tem preganjanje cerkve na Francoskem še ni pri koncu. Časniki nam poročajo o krvavih, nesramnih roparskih napadih na katoliške cerkve. Država bode v Franciji vzela katoličanom cerkvena poslopja in cerkveno premoženje! Za zdaj obeta, da jih hoče dati še v bogoslužne namene ljudem v najem, a ko mine par let, bodo jakobinci v teh svetih prostorih napravljali nesramne svoje veselice. Tako daleč je prodrli sovražnik v katoliško cerkev na strani, kjer katoličani niso bili možje, ker niso pravočasno z vsvo silo nastopali pri volitvah, ker niso dosti podpirali svojih časnikov, ker niso imeli dosti krščanskih društev, ker se v javnem življenju niso izogibali sovražnikov vere.

Valovi brezverstva začeli so ploskati tudi po Avstriji; židje in prostozidarji se oglašajo drznejše, kot kdaj prej. Zlasti so začeli boj proti katoliškemu zakonu in proti poku krščanske vere, ki se v ljudskih šolah deli še dve uri na teden. Ustanovili so društvo „Prosta šola“, zbirati so začeli podpise za razdružitve zakonske zveze. Čas je, da se krščansko ljudstvo odločno upre proti tem ljudem! Čudno! Česarski dvorni svetniki, vsenemški prešestniki in zakonolomci, socialni demokratje — vsi so se kot bratje združili, in združeni razdirajo temelj krščanske države, razdirajo blagostanje in srečo države.

Prvo, kar mora proti temu storiti krščansko ljudstvo, je: Zbirajmo tudi mi podpise. In če jih imajo vsenemci in socialni demokratje nabranih, kakor se poroča, že 300.000, jih bodo krščanske stranke nabrale 3 milijone! A ne samo podpise! Naše ljudstvo se mora poučiti o veliki nevarnosti, ki mu preti! Preti od ljudi, ki jih puščamo v službah, iz katerih bi bilo treba jih

prvo uro vreči ven, preti od ljudi, ki jih ljudstvo plačuje, preti od ljudi, ki se pri volitvah hlinijo in lažejo, da so tudi še kristjani.

Nevarnost, da ne pridemo tako daleč kot je prišla Francija ali Laška, je velika. A še je čas, da si zajezimo našo domovino proti gnojici, ki jo hoče preplaviti. In kakšen naj bo ta jez? Snujmo krščanska društva, čitajmo krščanske knjige, podpirajmo blage učitelje, začnimo upor proti tistim, ki so pogubno orodje v rokah vsenemcev. Zlasti pa začnimo odločen upor proti tistim uradnikom in javnim uslužbencem, ki se v Avstriji vzdržujejo, ki mesto da bi služili državi in narodu, zapeljujejo naše ljudstvo v pogubo, ki hočejo naše šolarje, srednje- in visokošolce zapeljati v polno brezverstvo in končno razdreti Avstrijo. Proti ti sodrgi se mora upreti ves narod!

Društveno gibanje.

Globasnica. (Občni zbor posojilnice.) Dne 18. svečana imela je tukajšnja posojilnica svoj letni občni zbor. Posojilnica je v preteklem letu ogromno napredovala, denarni promet se je potrojil in znaša 52.755 kron 38 vin. Zadružnikov je bilo ob koncu leta 49. Čisti dobiček 470 kron 36 vin. Izvolil se je zopet stari velezaslužni odbor. Čisti dobiček se po soglasnem sklepu priklopi rezervnemu zakladu, ki sedaj znaša 520 kron 50 vin.

Beraškemu klubu so zopet pristopili kot kralji: gg. Ebner, dr. Müller, P. Serajnik, J. Brabenec, J. Dobrovč, Kusterle. Kot častni člani gg. Schiller, Jug, J. Pečnik, A. Gabron in g. Gröblaher.

Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani se podraže vsled nove pogodbe in ker je sploh v ceni poskočilo blago te vrste. Do sedaj je bila cena originalnemu zavoju = 500 zavitkov „Normal“ 48 K. Od 1. aprila 1906 naprej pa bode cena isti množini 54 K. „Fleming“ imajo po novi pogodbi isto ceno kakor „Normal“. Zato opozarjamo vse častite konsumente, trgovce in prodajalce na ugodno priliko, da si nabavijo dovoljno zalogo vžigalic še tekom meseca marca 1906. Tvrdba Ivan Perdan v Ljubljani kot založnica družbinih vžigalic se je namreč zavezala, da efektuira vsa tekom meseca marca jej poslana naročila po dosedanjih nizkih cenah. Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so najboljše in najcenejše, družba pa je prejela od razprodanih vžigalic do konca 1905. leta znesek 18.400 K. Torej domorodci hitite z naročili v očitvidni svoj prid.

Dopisi.

Podravlje. Slavna „B. Z.“ je našla zopet nekaj, da se ji je zdelo vredno objaviti in s svojo celo omazanostjo in oslarijo obвити. Najprej poroča, da se je izobraževalnemu društvu na Gozdanjah prepovedala vprizoritev igre „Betlehmski pastirci“, ker je to delo po vsebini in obliki sposobno dober okus in pa pravost popačiti. Dalje piše ta celovška pečavka: Enako smolo je imel tudi podravlski slovensko-klerikalni voditelj (Parteiführer). Ta „panslavist“ je hotel dne 21. januarja t. l. v Hribnikovi gostilni v Srejah vprizoriti s sodelovanjem podravlskih „Hranilnica in posojilnica - Tamburašev“ igri: „Nikličje vraga“, „Dobra dosli, kdaj pojdete domu“. Tudi te dve igri ste bili radi „sittenpolizeiliche Rücksichten“ prepovedani.

Kaj „B. Z.“ naprej piše, si vsakateri, ki jo pozna, more misliti. Škoda bi bilo res za črnilo in papir, da bi vsa tista skrajno modra razlaganja tukaj ponavljala. Ampak imenitno pa je, da ima „B. Z.“ take osličke za dopisnike, ki še prepisovati ne znajo, kajti naše igre imajo prav slovenska imena, pa ne taka, kakor jih je dopisnik „B. Z.“ napisal. Naše igre so: „Ne kliči vraga“ in „Dobro došli, kdaj pojdete domu“. Pa tudi še nikjer nismo čitali ali slišali, da se imenujejo Sreje „Rajack“ ampak vselej le „Rajack“. Kajti naša navada ni, imena popačevati, kakor je to navada nemških tarjev in Nemcev. Ker „B. Z.“ piše, da se je oblast videla primorano prepovedati te igre, vam cenjenim bralcem hočemo naznaniti, da je c. k. okrajno glavarstvo v Beljaku uprizoritev teh iger na dan 14. januarja t. l. v gostilni pri Hribniku dovolilo. Ker se pa uprizoritev zaradi nepričakovanih zaprek ni mogla vršiti, prosili smo za dovoljenje, da bi se smeli predstavljati te dve igri dne 21. jan. ravno tam, na katero prošnjo nam je c. k. okrajno glavarstvo v Beljaku prepovedalo predstavo, ne da bi bilo navedlo v svojih prepovednih razlogih kak š političnega reda. Več zanimivega o tej prepovedi bomo poročali pozneje, ko bomo videli, kako se stvar prizivnim potom razvije.

Dalje piše „B. Z.“, da je lahko umevno, kakšne neumnosti se morajo nahajati v teh igrah, da jih je moralo c. k. okrajno glavarstvo prepovedati. Na to bi pa lahko odgovoril, da ima „B. Z.“ na eni strani desetkrat več budalosti, oslarij in laži, kakor vse naše igre. Seveda nemčurjem to ne ugaja, ko vidijo, da so naše veselice dobro obiskane in da ljudje rajši zahajajo k nam, kakor h kakemu „bauerntagu“. Sicer pa ne vemo, da bi bilo našlo c. k. okrajno glavarstvo v vsebini kak povod za prepoved, kajti glavarstvo je imelo obe igri v pregled ter jih prej za dan 14. januarja dovolilo. Povod za prepoved pa je našlo gotovo, po naši misli, v kakem prav v nemčurškem in hujskaškem duhu pisanem poročilu iz našega slavnega Robač-Oraševga vernberskega rajha. Končno tudi toži „B. Z.“, da se ljudstvu od naše strani daje taka duševna hrana, ter se mu velikokrat izseza po prepovedanem zbiranju od glave do glave zadnji vinar. Vi nemčurški pismonki lahko tožite, boljše pa bi bilo, ko bi sami ponižno na srca trkali in dejali „nostra maxima culpa“, kajti v stanu smo dokazati, da so nemčurški gostilničarji že velikokrat dajali ljudem, ki so imeli kaj denarja v žepu, tako dolgo svoje ničvredne pijače, da se je marsikateri pošteno upijanil, razgrajal in se tepel. A potem, ko pijanec ni več imel denarja, so ga bacnili pri vratih vun, brez ozira na to, kje bo ležal ali se svoje pijanosti iznebil. Tako se je pri neki priči neki slovenski ultragermanski gostilničar izrazil, ko je šla iz Skočidola procesija na Višarje, ter je dejal: „Ali ni škoda, če gre sto ljudi, vsak zapravi, če je malo, dva goldinarja. Ali ne bi mogli denar za kaj boljšega porabiti?“ Hotel pa je gotovo reči „pri meni zapiti?“ Kar se pa tiče pobiranja pri naših igrah, pa vsak obiskovalec more potrditi, da se nihče ne sili, ampak, kdor rad da, od tistega radi sprejmemo. In zakaj bi pa tisti, ki ne more plačati, tudi ne smel imeti malo poštene zabave? Kdor nam kaj plača, plača prostovoljno, a za vaše nemčurske bedarije nas pa k plačilu silite.

Zadnji zdihljaj „B. Z.“ pa je, kdaj se bo vendar ljudstvu zasvetilo v glavah, kako se zlorablja? Nemčurčki! Vsemogočnejši! Ali se vam tresejo hlače pred neumnostjo zavednih Slovencev? Ali se bojite, da ne bi zblazneli, ker so tako grozno neumni? Le potolažite se! Saj nam lahko naložite občinskih doklad, kolikor hočete, ter sezidate blaznico, ampak ne za nas — za vas, ker ste že od same modrosti skoraj vsi znoreli!

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj toliče v sebi, je torej najlažje prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni.

Pristen samo z imenom
Ivan Hoff
in s levo varstveno znamko.

Zavojipo 1/4 kg 90 vinarjev
» 1/2 » 60
Dobiva se povsod.

Skrb vsake gospodinjje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvodnje okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavojke z varstveno znamko čupnik Kneipp.

Kupujte narodni kolek!

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bode imela svoj

redni letni občni zbor

dne 18. sušca 1906, ob 1/4 4. uri popoldne, v dvorani gostilne gosp. Lovro Zablačan-a na Trati pri Glinjah s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o delovanju hranilnice v pretečenem letu in odobrenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
4. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse zadržnike

načelstvo.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji v Prevaljah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela svoj

letni občni zbor

dne 18. marca 1906, popoldne ob 3. uri, v Farni vasi v hranilnični pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o delovanju hranilnice in posojilnice za leto 1905 in odobrenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse zadržnike

načelstvo.

NB. Ako ob določeni uri ne bode zastopano po § 35. zadostno število vplačanih deležev, se bode uro pozneje sklepalo brez ozira na udeležbo.

Naznanilo.

O 30/6
12

O zapuščini po dne 2. februarja 1906 v Tinjah umrlem infuliranem proštu in glavnem župniku Antonu Trobešu se bo vršila prstovoljna sodnijska dražba zapuščini pripadajočih predmetov

dne 15. marca 1906 in sledeče dni od 1/2 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne na licu mesta v prostiji v Tinjah.

Prodajalo se bo: hišna, gospodarska in kuhinjska oprava, živina, krma in žito.

Vsi predmeti se oddajo le za izključno vrednost ali nad njo in proti takojšnjemu plačilu v roke sodnijskega komisarja in odpravi; pri krmi in žitu se ne jamči za pomanjkljivost pri teži.

C. kr. okrajno sodišče v Velikovcu, odd. I., dne 23. svečana 1906.

Kapun I. r.

Hiša

s posestvom št. 2 na Lipovem pri Velikovcu se da na več let v najem. Posestvo obsega 6 orolov travnika, 8 orolov pašnika in 38 birnov posetve. Drva in stelja prosta. Več pove Jakob Lipič, v št. Petru pri Velikovcu.

Lovro Husič

Celovec, Stari trg, šte. 20 (poleg urarja Peter Fessl)

priporoča svoj

brivski salon.

Solidna in reelna postrežba.

Vedno čisto perilo.

Največja zaloga kit, lasnih vlog, mrežic itd. itd.

Najnižje cene.

Na prodaj je lepo posestvo, ki meri 280 orolov ter je setve 28 birnov. Lahko se redi 10 glav živine. Posestvo je na solnčnem kraju, komaj 5 minut oddaljeno od cerkve in kolodvora. Več pove posestnik Janez Arh, p. d. Hvale, v Farski vasi. Pošta Prevalje na Koroškem.

500 do 1000 kg pristnega zmetanega medu

lastnega čebelnjaka odda v posodah po 4 1/2 kg za 9 K. Za odjemalce večje množine cena po dogovoru. **Janez Šervicelj**, pošta Podravlje na Koroškem.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu in čebelarjem izboren **med**, garantiran pitaneč, v škatljah po 5 kil,

v škafih po 20, 30 in 40 kil. . . po K 1:16; pravi naravni **brinjevec** . . liter „ „ 2:60; **slivovko**, tri leta staro . . liter „ „ 1:60; **vinsko žganje** iz domačih drož liter „ „ 2:—.

V večjih množinah po dogovoru. Za pristnost se jamči.

Egidij Jeglič,

Selo, pošta Žirovnica (Gorenjsko).

Učenca,

iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožnega, se sprejme takoj v trgovino s specerijskim blagom. Kje? pove upravništvo „Mira“.

Laneno olje, pristno,

ima v zalogi in ga pošilja podpisani po povzetju ali če se denar naprej pošlje. Cena po dogovoru.

Na zahtevo se pošlje vzorec.

Alojzij Trampuš,

izdelovalec lanenega olja v Golembrodu pri Medvodah, Kranjsko.

Hiša

v kraju, kjer je več c. kr. uradov, se dá s 1. julijem v najem. V hiši je že dolga leta trgovina z mešanim blagom. Več pove upravništvo lista.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

lepih, močnih, visokodebelnatih **sadnih dreves**, žlahtnih vrst, komad po 35 vin, ima na prodaj to pomlad **Anton Schiffrer**, ekonom v Žabnici, šte. 29, p. Škofja Loka, Kranjsko. Pošiljalo se bode zanesljivo dobro blago proti takojšnjemu plačilu. Več po dogovoru.

Zdravje je največje bogastvo! — Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive **kapljice sv. Marka** se uporabljajo za zunanjo in notranjo uporabo. Osobito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, urejujejo izmečke, odpravijo nadiho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženejo velike in male gliste, ter vse bolezni izvirajoče od glist. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezech ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse bolezni izvirajoče od mrzlice. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu, radi tega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**. — Radi tega naj se naroča naravnost pod naslovom: „Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg šte. 6, poleg cerkve sv. Marka.“

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kakor 12 steklenic se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko postavljeno na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Na razpolago imam na tisoče priznanih pisem, katerih mi ni mogoče radi pomanjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim uspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčič, učitelj; Stjepan Barič, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Kišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 6, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena l. 1360.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

glavni zastop „CROATIE“ v Celovcu

Valentin Jug, benediktinski trg št. 4.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Koroške.

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatisovanje kaznivo.

Edino pravi je

Thierryjev balsam

le z zeleno znamko z nuno.

Staroslačen neprekosljivo zoper motenje prebavljanja, krče v želodcu, koliko, prehlajenje (katar), prsne bolezni, influenco itd. itd.

Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo centifolijsko mazilo splošno znano kot „non plus ultra“

za vse še tako zastarele rane, vnetja, poškodbe, ture in ulčesa vseh vrst. — Cena: 2 lončka K 3-60 franko razpošilja le proti predplačilu ali povzetju

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Knjižico s tisoči zahvalnih pisem zastonj in franko.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah in medicinskih drogerijah.

„Goriško vinarsko društvo.“

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici

ima v svojih zalogah in prodaja

naravna in pristna vina

iz Brd, z Vipavskega in s Krasa.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov naprej.

Vzorci vin pošilja na zahtevo.

Cene zmerne, postrežba točna in reelna.

Sedež društva:

Gorica, ulica Barzellini št. 25.

Služba cerkovnika in organista

se odda s 1. majnikom t. l. v Mižici na Koroškem. Prosilci, ki so orglarsko šolo obiskovali, naj se do 1. aprila oglasijo pri cerkvenem predstojništvu v Mižici, pri katerem se tudi natančneje poizve.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitniške kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.